

Slottet skal have sin Hovedfacade ud imod Slotspladsen. Det staar der ikke i Programmet, der staar nemlig i Programmet, at den Del, der er forbeholdt Kongen, skal ligge i Slottets Hovedfløj med Udsigt over den foran Slottet liggende Plads, hvor Frederik VII.s Statue er opstillet. (Neergaard: Det er det samme!) . . . Jeg skal om et Øjeblik sige det ærede Medlem gennem Ord, som ere faldne netop fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at det er aldeles ikke det samme.

Det ærede Medlem for Kalundborg har, og jeg kan derfor ganske slutte mig til ham, med Rette gjort gældende, at man selvfølgelig skal lægge megen Vægt paa de Udtalelser, der ere faldne fra de Arkitekter, som sade i Kommissionen, men han hævder med Rette, at der intet ledende er i denne Udtalelse, det er kun deres personlige Udtalelser om Sagen, og man kan ikke lade sig bestemme af, hvad der staar i denne Udtalelse, da der intet bestemmende findes deri, og at der derfor af denne Udtalelse fra Arkitekterne er gjort en Brug, som ikke er rigtig. Det ærede Medlem hævder der fuldstændig rigtigt, at den Opgave, som har foreligget, er: ud af Christiansborgs Ruiner at faa saa vel et Slot som en Rigsdagsbygning, at dette er Maalet og intet andet, og at saavel Loven som ogsaa Programmet for Skitsekonkurrencen stiller Arkitekterne saa frit, som paa nogen Maade tænkes kan. Hvis en Arkitekt kom og havde raseret hele Ruinen og derefter givet Udkast til ny Bygninger, saa var det en Fremgangsmaade, som paa ingen Maade vilde forhindre denne Arkitekt fra at faa sit Udkast præmieret. Men ingen af de Arkitekter, der have indleveret Tegninger, ere, saa vidt jeg ved, gaaede denne Vej, som stod dem fuldstændig frit. Det kan ikke være økonomiske Omstændigheder, som have afholdt dem derfra; thi det er meget tvivlsomt, om der egentlig er vandet noget økonomisk ved at benytte Ruinen, som den staar, fremfor at rive den ned; det sige i alt Fald de sagkyndige. Altsaa, der har i Virkeligheden været givet Arkitekterne den fuldstændigste Frihed. Kun er der det ene Punkt, med at Kongens og Dronningens Repræsentations- og Aftrædelseslokaler skulle ligge i Hovedfløjen med Udsigt over den foranliggende Plads. Naar nu ingen af Arkitekterne ere gaaede med til at nedrive Hovedfløjen i den nuværende Slotsbygning, ligger det jo deri, at Vanskeligheden ved at adskille det, der skal rum-

mes deroppe, er langt større end det, at man lader det forblive samlet.

Det ærede Medlem kan ikke paa beraabe sig Mangel paa Projekter, thi ikke alene have vi tidligere set, dels indenfor Programmet og dels uden noget som helst Program, at Arkitekterne ere komne frem med et Antal af Projekter, som løbe op til nogle og 70 Stykker. Men det er jo ikke de eneste Projekter, som ere fremkomne. Thi der gives jo Arkitekter — og de allerfleste af dem, der have konkurreret, høre selvfølgelig til dem —, som i Aarevis have syslet med Planer til Genopførelse af Christiansborg. Det er jo ikke saaledes, at Arkitekter udelukkende tage fat i det Øjeblik, et Program gives, og saa lave hver sit Projekt. Nej, det er noget, jeg har haft Lejlighed til at se hos en af de Arkitekter, der kom højest op i Præmiekonkurrencen, at det er noget, en Arkitekt har beskæftiget sig med i Aarevis, noget, han har tumlet med paa alle mulige Leder, hvad der kunde bygges paa Slotspladsen, har tegnet det op, hvorledes det tog sig ud derfra og derfra, og saa efter disse vistnok for mange Arkitekters Vedkommende aarelange Arbejder er han kommen frem med de endelige Projekter. Det ærede Medlem har jo ikke — jeg har gentagne Gange spurgt ham derom — endnu kunnet nævne mig en eneste Mulighed for disse Bygningers Anbringelse paa Brandtomten, paa Slotspladsen, med Hensyn til hvilken der ikke endnu har foreligget Forslag, ikke en eneste Kombination: Slottet foran, og Rigsdagsbygningen bagved, Rigsdagsbygningen foran, Slottet bagved, Slotsbygningen liggende mod Nord og Rigsdagsbygningen mod Syd, disse Bygninger liggende enkeltvis eller kombinerede, kombinerede baade med lave Forbindelsesbygninger ud imod Slotspladsen og mod Ridebanen, eller for saa vidt Bygningerne ligge paa den anden Led, lave Forbindelsesbygninger langs med Prins Jørgens Gaard og den saakaldte Kavalergaard. Der er i Virkeligheden ikke nu, efter at Sagen er kommen til os her, fremkommet nogle som helst Momenter, som give større Bidrag til andre Løsninger end den, der allerede foreligger.

Derfor finder jeg, at det eneste, konsekvent rigtige Standpunkt vilde være, om man sagde: Loven, som vi vedtog for 2 $\frac{1}{2}$ Aar siden, var uheldig! Det kunde man sige, at den var uheldig, for saa vidt den bestemmer, at alle disse Institutioner skulle have Plads paa den nuværende